

Στη σκιά του δυστυχήματος των Τεμπών η Κυριακή της Ορθοδοξίας στην Πάτρα

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών](#)

Υπό την σκιάν του φρικτού σιδηροδρομικού δυστυχήματος των Τεμπών εορτάσθηκε η Κυριακή της Ορθοδοξίας στην Ιερά Μητρόπολη Πατρών. Ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος](#) χοροστάτησε στον Όρθρο και τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελιστρίας Πατρών, συνιερουργούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Κερνίτσης κ. Χρυσάνθου.

Τον Ιερό Ναό κατέκλυσε πλήθος ευσεβών χριστιανών, ανάμεσα τους, Βουλευταί και άλλοι Εκπρόσωποι Πολιτικών, Στρατιωτικών Αρχών και των Σωμάτων Ασφαλείας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε η **Λιτάνευσις των ιερών Εικόνων** εντός του Ιερού Ναού και ανεγνώσθη το **Συνοδικόν της Ορθοδοξίας**.

Μετά την Λιτανεία ανεπέμφθη δέησις υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των κεκοιμημένων αδελφών μας, οι οποίοι φρικτώ θανάτω ετελειώθησαν στο σιδηροδρομικό δυστύχημα στην περιοχή των Τεμπών.

Μετά την επιμνημόσυνη δέηση ο Σεβασμιώτατος για μία ακόμη φορά εξέφρασε τον

βαθύτατον πόνο και την οδύνη του Ιερού Κλήρου και ευσεβούς Πληρώματος της Αποστολικής Μητροπόλεως των Πατρών, για την απώλεια δεκάδων συνανθρώπων μας, των περισσότερων νέων παιδιών, τόσο αδόκητα, βίαια και φρικτά, οι περισσότεροι των οποίων ήταν νέοι.

“Προσευχόμεθα” είπε, ο Σεβασμιώτατος, *“από τα βάθη της ψυχής μας, ώστε Κύριος ο Θεός να αναπαύη τις ψυχές των θυμάτων του σιδηροδρομικού δυστυχήματος, εν χώρα δικαίων και αγίων. Δεόμεθα και υπέρ ενισχύσεως και παρηγορίας των γονέων τους και όλων των οικείων τους, οι οποίοι αίρουν αυτόν τον δυσβάστακτον σταυρόν. Ακόμη δε και υπέρ αναρρώσεως των τραυματιών του φοβερού δυστυχήματος”*.

Ο Σεβασμιώτατος, συγκινημένος αναφέρθηκε και σε όσους με κίνδυνο της ζωής τους καθ’ οιονδήποτε τρόπον βοήθησαν να σωθούν εγκλωβισμένοι και τραυματίες του δυστυχήματος.

Η αυτοθυσία των συγκινεί και διδάσκει, όπως και όλων όσοι έσπευσαν να δώσουν αίμα για τους τραυματίες. Ιδιαίτερως ανεφέρθη στους νέους των Πατρών, οι οποίοι κατά εκατοντάδες προσήλθαν στα κέντρα αιμοληψίας των Νοσοκομείων, προκειμένου να δώσουν αίμα για τα θύματα του δυστυχήματος.

Ας ενώσουμε όλοι τις δεήσεις μας προς τον Θεόν, ώστε να μη ξανασυμβεί κάτι τέτοιο. Να μη ξαναθρηνήσουμε άλλα θύματα άδικα. Ας είναι ο τελευταίος μας θρήνος.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος, για την εορτή της Ορθοδοξίας, μεταξύ των άλλων, είπε:

...Ἡ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία, λαμπράν κατήγαγεν νίκην καί μέ τήν χάριν τοῦ Κυρίου, Συνοδικῶς κατοχύρωσε τήν προσκύνησιν τῶν ἱερῶν Εἰκόνων καί ἀναστήλωσε καί ὕψωσεν αὐτάς, κηρύττουσα διαχρονικῶς, ὅτι **«ἡ τιμή τῆς Εἰκόνης ἐπὶ τό πρωτότυπον διαβαίνει»**.(Μέγας Βασίλειος)

Μαζί μέ τήν λαμπράν αὐτήν Ἑορτήν ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τόν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως ἔναντι τῶν παντοειδῶν αἱρέσεων, οἱ ὁποῖες τῇ ἐπηρείᾳ τοῦ παμπονηροτάτου διαβόλου, διὰ τῶν μυαρῶν ὀργάνων του, ἔσχισαν τόν ἄραφον τοῦ Κυρίου Χιτῶνα. Ἑορτάζομε τήν νίκην ἑναντίον τοῦ θεομάχου Ἀρείου, τοῦ πνευματομάχου Μακεδονίου, τῶν ἀσεβῶν Εὐτυχοῦς, καί Νεστορίου καί Διοσκόρου

καί ὅλων ὅσοι ἠθέλησαν τήν ὑπό τοῦ Κυρίου ἀποκεκαλυμμένην Ἀλήθειαν νά διαστρεβλώσουν καί νά παραχαράξουν, τά ἱερά καί ἅγια νά βεβηλώσουν, τούς ἀνθρώπους εἰς τόν Ἄδην νά παρασύρουν.

Ἀγωνίστηκαν οἱ Θεοφόροι Πατέρες καί Διδάσκαλοι, οἱ ἀγιώτατοι καί τρισμακάριοι Αὐτοκράτορες καί Βασιλεῖς καί πάντες οἱ πρόμαχοι τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως, τήν ἀλήθειαν περί τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί τῆς Ἀγίας, Μιᾶς, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας νά περιφρουρήσουν καί μαρτυρικοῖς ἀγῶσι, ἀλώβητον νά διατηρήσουν παραδίδοντες εἰς ἡμᾶς τόν ἱερόν μαργαρίτην τῆς ἀληθοῦς πίστεως πρὸς ἀγιασμόν ἡμῶν καί σωτηρίαν.

Αυτούς μακαρίζομεν καί τούς ἄλλους, τούς αἰρετικούς δηλαδή, καί καθ' οἷονδήποτε τρόπον ὑβριστάς τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, ἀναθεταμίζομεν. Περιχαρῶς δέ καί περιτράνως γεγонуῖα τῇ φωνῇ διακηρύττομεν:

«...Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον, οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ Διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ Οἰκουμένη ὡς συμπεφώνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλათαι, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστόν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν...».

Ἐπὶ δέ τούτοις τὸν Κύριον εὐλογοῦντες, μετὰ δέους καί ἀφάτου χαρᾶς διακηρύσσομεν:

- Εἴη τό Ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον διότι, ἐγεννήθημεν Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί καί ἀνεπνεύσαμεν ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμήν τοῦ ἐπιγείου βίου μας, ἢ τί λέγω, ἐκ κοιλίας μητρός μας, τό ὀξυγόνον τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καί ἀληθείας. Μεγάλη αὕτη ἡ εὐλογία, μέγα τό προνόμιον, εἰ γάρ καί διατηρήσωμεν καί ἄλλους φωτίσωμεν, ὡς ἔχομεν χρέος κατὰ τὴν ἐντολήν τοῦ Κυρίου. Γνωρίζομεν, ἅπαντες ὅτι ὁ Κύριος, ἔδωκεν ἐντολήν εἰς τούς Ἁγίους Μαθητάς καί Ἀποστόλους, λέγων: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμί πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν»

.(Ματθ, 28, 19-20). Τοῦτο ἔπραξαν οἱ πνευματοφόροι καί Θεοκήρυκες Μαθηταί καί Ἀπόστολοι, ὡς ὁ ἰδικός μας προστάτης, ὁ ἰδρυτής καί ἔφορος τῆς Ἀποστολικῆς τῶν Πατρῶν Ἐκκλησίας, Ἅγιος Ἀπόστολος Ἀνδρέας. Καί μαρτυρικῶς τήν διδασκαλίαν σφραγίσαντες, βαφαῖς ἐρυθραῖς τήν ὁμολογίαν ὑπέγραψαν.

Αὐτήν τήν πορείαν διέγραψε ἡ Ἁγία μας Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπό τῆς ἀρχῆς καί μέχρι τῶν ἐσχάτων, μέ πρωτοπόρον τό σεπτόν Κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας, τήν Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν, τήν Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τό Οἰκουμενικόν μας Πατριαρχεῖον, τό ὁποῖον τό Φῶς ἐκράτησε ἄσβεστον ἐπί τήν λυχνίαν τῆς τοῦ Κυρίου Φωτοφόρου Καθέδρας καί Λαούς κατά τήν ὑπερδισχιλιετῇ Ὁρθόδοξον πορείαν ἐφώτισε καί διά τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος εἰς τήν ὁδόν τῆς σωτηρίας εἰσήγαγε, καταυγάζουσα μέ τό ἄκτιστον φῶς τήν οἰκουμένην, καί γηθοσύνως καί ἀναστασίμως κράζουσα: «Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καί γῆ καί τά καταχθόνια» Αὐτό πράττει ἕως τῆς σήμερον, παρά τās πληγὰς καί τās βασάνους, πολλάκις, ἅς ἐκ τῶν ἰδίων τέκνων τῶν ὑπ' αὐτῆς φωτισθέντων, ὑπέμεινεν, ὡς ἱστορικῶς πλέον μαρτυρεῖται καί βεβαιοῦται.

Αυτό τό Ἱεραποστολικόν πνεῦμα διαποτίζει τό εἶναι μας, ὥστε μετά χαρᾶς τόν Χριστόν νά εὐαγγελιζώμεθα καί θυσιαστικῶς (εἰ ἀνάγκη παραστῇ, ὑπέρ τοῦ φωτισμοῦ καί τῆς σωτηρίας τῶν ἀδελφῶν, οἱ Ὁρθόδοξοι νά προσφερώμεθα, ὡς μέ τήν Ἱεραποστολήν σήμερον, εἰς τήν Ἀφρικανικήν Ἠπειρον καί εἰς ἄλλα μέρη τῆς ὑπ' οὐρανόν συμβαίνει.

Ἡ φωνή τοῦ αἰοδίου ἐκ Πατρῶν Ἱεραποστόλου π. Χαρίτωνος Πνευματικάκη, διαδόχου τοῦ ἀκαμάτου πνευματικοῦ ἐργάτου τῆς Ἀφρικῆς, π. Χρυσοστόμου Παπασαραντοπούλου, ἀντηχεῖ εἰς τά ὦτα τῶν διαδόχων του, διασχίζει ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τήν Ἀφρικανικήν γῆν καί δρᾷ ἀφυπνιστικά εἰς ὅλην τήν Οἰκουμένην, χαροποιῶσα καί τήν ἐν Κυρίῳ καυχομένην Ἀποστολικήν τῶν Πατρέων Ἐκκλησίαν, ἐξ ἧς ἐκεῖθεν, ὁ ἀείμνηστος μετετάγη. **«Χριστός Ἀνέστη. Χτυπᾶτε τίς καμπάνες τῆς Ἀναστάσεως καί τῆς Ὁρθοδοξίας».**

- Αὕτη ἡ Ὁρθόδοξος πίστις μας, ἐστερέωσε μέ τήν δύναμη καί τήν χάρη τοῦ Θεοῦ καί ἐκράτυνε τόν Λαόν μας εἰς καιρούς καί χρόνους δυσχειμέρους, ὥστε νά διατηρηθῇ ἀλώβητος, νά ἀντέξῃ τά φρικτά μαρτύρια, μέ ὄπλα τήν ὑπομονή καί τήν ἐπιμονή διά τήν νίκη καί τήν κατάκτηση τῆς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία εἶναι δῶρον ἀνεκτίμητο τοῦ Κυρίου μας. Σέ λίγες ἡμέρες θά ἐορτάσωμε τήν μεγάλην ἐορτήν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Κυρίας Θεοτόκου καί συγχρόνως τήν ἐπέτειον τῆς Ἐθνικῆς μας παλιγγενεσίας, εὐχαριστοῦντες Θεῷ διά τά νικητήρια καί μακαρίζοντες τούς ὑπέρ τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καί τῆς Ὁρθοδόξου Πατρίδος, ἥρωικῶς πεσόντας καί μαρτυρικῶς τελειωθέντας. Ὀλίγον δέ ἀργότερον στίς 2 Ἀπριλίου θά τιμήσωμε τούς Ὁρθοδόξους Πατέρας καί Ἀδελφούς ἡμῶν Πατρινούς, οἱ ὁποῖοι κατά χιλιάδας μαχαίρα ἐτελειώθησαν καί ὡς ἀνδράποδα ἐπωλήθησαν εἰς τά σκλαβοπάζαρα τῆς Ἀνατολῆς, ὑπό τῶν βαρβάρων καί ἀπίστων υἱῶν τῆς Ἄγαρ, τῶν Τούρκων κατακτητῶν, στίς 3 Ἀπριλίου 1821, ἡμέραν τῶν Βαΐων τότε, ἀλλά καί καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος τοῦ ἔτους ἐκείνου.

Αὐτήν τήν ἱεράν σκυτάλην παρελάβαμε καί αὐτήν τήν παρακαταθήκην ἐν τῇ καρδίᾳ φυλάττομεν καί ἀκριβέστερον θά ἐλέγομεν πρέπει νά φυλάττωμεν διά τήν δόξαν τοῦ Θεοῦ καί διά τήν σωτηρίαν μας.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέ λόγον κρυστάλλινον καί ἀφυπνιστικόν, κατ' ἀκρίβειαν μᾶς παραγγέλλει: «Κὰν ἡμεῖς, ἡ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζεται ὑμῖν, παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω» (Γαλ, 1, 8) καί ἄλλοῦ: «Στήκετε καί κρατεῖτε τά παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διά λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν (Β' Θεσσαλ, Β' 15).

Ἀδελφοί μου καί τέκνα ἐν Κυρίῳ,

Ὅλα τά παραπάνω μᾶς ὑπαγορεύουν ὅτι τόν θησαυρόν τόν ἀτίμητον πρέπει νά κρατήσωμε, μέ ἀγῶνας πολλούς εἰς μίαν ἐποχήν ἢ ὁποία πολλές ἀντιμετωπίζει δυσκολίας καί πνευματικῶς εἶναι, δυστυχῶς, ἀλλοτριωμένη, βαδίζουσα ἐν πολλοῖς ἀπό τό τίποτα εἰς τό πουθενά.

Νέες μορφές αἱρέσεων ὑψώνουν θραсуτάτην τήν κεφαλήν, ἀπότοκοι τῶν παλαιῶν οἱ ὁποῖες ἐτάραξαν τήν Ἐκκλησίαν τότε καί τήν κοινωνίαν, ὁδηγήσασαι πολλούς εἰς τήν πλάνην καί τόν πνευματικόν ὀλεθρον καί ἄλλους δυστυχῶς εἰς τόν αἰώνιον θάνατον.

Εἰς ἄλλον σημεῖον ὁ Σεβασμιώτατος εἶπε:

Ἡμεῖς σήμερον διακηρύττομεν τὴν πίστιν μας εἰς τὴν σώζουσαν ἀλήθειαν περὶ τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ,

Περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ δευτέρου προσώπου τῆς Παναγίας Τριάδος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ,

Περὶ τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶναι τό Σῶμα τοῦ Κυρίου, Κεφαλὴν ἔχουσα τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἡμεῖς δέ εἴμεθα τά μέλη αὐτοῦ τοῦ Σώματος. Διὰ τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῆς Μυστηριακῆς ὁδοῦ, σωζόμεθα, διότι αὕτη εἶναι, ἡ μόνη ὁδός ἡ ὁποία ὁδηγεῖ μέ ἀσφάλειαν καὶ ἀκρίβειαν, εἰς τόν ἁγιασμόν καὶ τὴν λύτρωσιν.

Εἰς τὴν εὐχαριστιακὴν Σύναξιν, γεγонуῖα τῇ φωνῇ ἀπαγγέλλομεν τό Σύμβολον τῆς

Πίστεως, εἰς τὰ δώδεκα ἄρθρα τοῦ ὁποίου συνοψίζεται ἡ ὅλη Ἀποκάλυψις, ἡ ὅλη Ἀλήθεια, ἡ ὅλη Δογματική διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας.

Εἶναι χρέος μας νά παραμείνωμεν Ὁρθόδοξοι, ὄχι μόνον διὰ τιμὴν πρὸς τοὺς Μάρτυρας, ἀλλὰ καί διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀδελφῶν μας, οἱ ὁποῖοι δέν ἔχουν γνωρίσει τὴν ἀλήθειαν καί εὐρίσκονται εἰς τὴν πλάνην, ἀλλὰ καί διὰ τὴν ἰδικὴν μας σωτηρίαν.

Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ Ζωή, δηλαδή ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι Ἀλήθεια, δηλαδή ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι Ἀγάπη, δηλαδή ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Διά τοῦτο ἀγκαλιάζει τόν ἄνθρωπο ἀδιακρίτως φυλῆς, γλώσσης καί θρησκεύματος, ἡλικίας καί κοινωνικῆς καταστάσεως. Ἀνά πᾶσαν στιγμήν τό ἀποδεικνύει, ὡς συνέβη πολλάκις μέ τήν ἀντιμετώπισιν δυσκόλων καταστάσεων τῶν ὁποίων ἀδελφῶν μας, ὡς συνέβη καί μέ πρόσφατον καταστρεπτικόν σεισμόν εἰς τήν γείτονα χώραν Τουρκίαν καί εἰς τήν Συρίαν.

Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι Ἀνάστασις, δηλαδή, ὁ ἐκ τάφου ἀνατείλας Κύριος, ὁ ὁποῖος ἤδη ἔχει εἰς τήν οὐράνιον Βασιλείαν Του καί τούς ἀδελφούς μας πού ἔφυγαν ἀδόκητα πρό ἡμερῶν, ἐξ' αἰτίας τοῦ σιδηροδρομικοῦ δυστυχήματος στή Θεσσαλία καί διά τούς

ὁποίους εἰς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας δέησιν θά ἀναπέμψωμεν.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, διαλέγεται ἐμμένουσα μέ πιστότητα καί ἀκρίβεια εἰς τήν Ἀλήθεια, διαλέγεται ἐν ἀγάπῃ, ἐν προσευχῇ, σεβομένη τήν ἐλευθερίαν τοῦ ἀνθρώπου, κηρύττουσα ὅσα ὁ Θεός ἀπεκάλυψε καί διά τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων παρέδωκεν εἰς ἡμᾶς. Ὅσα οἱ Θεοφόροι Πατέρες συνοδικῶς καί δογματικῶς κατοχύρωσαν, ὅσα οἱ Ἀσκηταί αἵμασι καί μαρτυρίοις καί ὑδρῶσιν ὑπέγραψαν.

Θεωροῦμεν χρέος μας σήμερον, μάλιστα ἀπό τήν Ἀποστολική Μητρόπολιν τῶν Πατρῶν, ἀπό τήν πόλιν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἡ ὁποία Ἁγίους, Ἐθνομάρτυρας καί Ἱερομάρτυρας ἀνέδειξε, προμάχους τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀγωνιστάς πυρφόρους καί διαπρυσίους κήρυκας τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, ὡς τόν θρυλικόν Ἱεράρχην Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανόν, νά ὁμολογήσωμεν καί νά ἐπαναλάβωμεν πάλιν καί πολλάκις **ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία διά τήν Πατρίδα μας εἶναι τό ὄξυγόνον της**. Εἰς τήν προσπάθειαν δέ τινων, εἰς τό διάβα τοῦ χρόνου νά ἀμφισβητήσουν αὐτήν τήν ἀλήθεια ἢ νά τήν παραχαράξουν, ἀπαντῶμεν: **«τά γεγονότα βοοῦν, οἱ τόποι μαρτυροῦν, τά αἵματα ἀχνίζουν, ὅπου ὄρη καί βουνοί καί νάπαι»**.

Ἀκολουθοῦντες δέ τήν σταθεράν καί σώζουσαν Ὁρθόδοξον πίστιν καί πορείαν, εὐχαριστοῦντες Θεῷ, ἐπαναλαμβάνομεν πάλιν καί πολλάκις, μαζί μέ τόν τρισμακάριον Ἰωσήφ Βρυέννιον.

Οὐκ ἀρνησόμεθά σε, φίλη Ὁρθοδοξία·

οὐ ψευσόμεθά σου πατροπαράδοτον σέβας·

έν σοι ἐγεννήθημεν, καί σοι ζῶμεν, καί έν σοι κοιμηθησόμεθα·

εἰ δέ καλέσει καιρός, καί μυριάκις ὑπέρ σοῦ τεθνηξόμεθα.

